UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: & s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

D ante A

urn:nbn:de:hbz:466:1-98842

Visual Library

Plau. in Sticho. Præcucurri: vt nũciarẽ nunciũ
exoptabilẽ. Ce. ad Vir. Excucurriſti a neapoli.

Currus. Req. in dic. Curis. Curruca. Ibidẽ

Curſim. Ibidem. Curula. Ibidem

Curule. Ibidem. Curules. Ibidem.

Cutis. Requi. in dicti. Cautes.

D ante A

DAma cũ vnico m ſcribit̃:
nec ex de & man⁹ cõponit̃
quaſi de manibus effugiat
ut ridiculus ſõniauit Vgu.
ſed græcũ δάμα est vo/
cabulũ: tã maſcu. q̃ fœmi.
apd' nos ge. teſte Ser. Vir.
in bucco. Cũ canib⁹ timidi
veni ent ad pocula damæ. Hora. in .i. car. Et ſu
periecto pauidæ natarũt æquore damæ. & for
mat p diminutionẽ Damula.

Damno. nas. v̄bũ actm̃ regit a pte poſt: & poſt
accm̃: gtm̃ vel abltm̃: ſimili q̊q; mõ oia v̄ba ad
damnationẽ: accuſationẽ: rep̄henſionẽ: moniti
onẽ ptinentia cũ accõ: & poſt cũ gtõ ſiue abltõ
iũgunt̃: vt moneo te tui officij vł tuo. Moneo
tamẽ etiã duos accõs regit diuerſos. Eſt aũt dã/
nare (vt interp̄tat̃ Marcel.) dãno afficere: exhæ
redare: neceſſitate cõſtringi: morti dare. Tul. in
Verrẽ. Homo vita atq; factis oĩm iã opinione
dãnatus. Vir. æneі. iiij. Nõdũ illi flauũ Proſer/
pina vertice crinẽ Abſtulerat: ſtigioq; caput dã
nauerat orco. Damnare item p liberare ponit̃.
Vir. in bucco. Dãnabis tu quoq; votis: id eſt li
berabis. Cice. Tuſculanarũ. i. Rerũ naturã q̃ er
rorẽ damnare maluimus noſtrũ. i. liberare.

Damon. Require in dictione Dæmon.

Damula. Require in dictione Dama.

Dano danis p do das veteres dixerunt: teſtibus
Pompe. & Marcel. vnde & Plau. ait in Pſeudu
lo. Cui ſeruitutẽ dij danunt lenoniã.

Danubium. Require in dictione Danubius.

Danubius cũ vnico n: & danubiũ declinari põt.
Ser. Iſter fluuius Schythiæ eſt: qui & danubius
noiat̃. Fe. A dubanũ danubiũ. Saluſt. Nomẽq;
danubiũ habet: vt ad germanorũ terras attigit

Dapes. Require in dictione Daps.

Daps fœ. gñis eſt: nec a do das deducit̃: vt Vgu.
& Catholi. ſomniarũt. Sed auctore Feſto a græ
co tractũ eſt: qd' apud illos δάπς ſcribit̃. Et (vt
ſcribit Feſtus) apud antiquos daps dicebat̃ res
diuina: quæ fiebat aut hyberna ſemẽti: aut ver
na. Verũ (vt tradit No.) nõ tm̃ opiperos appa
ratus aut religioſos dapes ſignare habẽt: ſz etiã
vitabiles qñq; & infames cybos: dicẽte Virgi.
Dapibus vinoq; ſepultis. Idẽ in bucco. Quas il
li philomena dapes: quæ dona parit. Vgu. de/
clinat hæc daps vel dapes in recto.

Dares ppriũ viri nomẽ: facit in gtõ daris vł da
retis. Vir. æneі. v. Precipitẽq; Daren ardẽs agit
æquore toto. Idem in eodẽ. Creber vtraq; ma
nu pulſat: verſatq; Dareta.

D ante E

Debilis notũ eſt qd ſcat. Enni⁹ tñ li. viij. etiã de/
bilo hõ p debilis ptulit: vt refert Marcel.

Debile. Require in dicti. Debilis.

Decẽber bris ĩ recto veteres ptulerũt: teſte Priſc.

Decembris. Require in dicti. December.

Deceo ces cũ accõ cõſtruit̃. Oui. meta. vi. Admo
uiqz preces: quarũ me dedecet vſus. Idẽ in reme
dio. Lude: decẽt animos mollia regna tuos. De
cet impſonale a pte añ accm̃ expoſtulat: & nõ
nunq̃ datiuũ: vt eſt apud Terẽtiũ. Facite ita vt
vobis decet.

Decet. Require in dictione Deceo.

Decor. Require in dictione Decus.

Decoro. Ibidem Decorus. Ibidem.

Decimus cũ i: & decumus cũ u enunciari poteſt.
Plau. in Amphi. Alter de decumo poſt menſe
naſcet̃ puer. Macro. ĩ ſatur. Iuuenidicos veterũ
virorũ edecumatos ex multis libris.

Decumus. Require in dictione Decimus.

Decudes. Req. ĩ dic. Decuriones Decures. Ibidẽ

Decuriones: decures: decudes: qui ſcz decẽ p̄ſunt
in vno ſcato accipi pñt: auctore Pompe. Var.
dicit decuriones eſſe ſingulares & decuriarũ pri
mos: ita vt a decuria decurio deriuet̃: qd' tñ li.
elegañ. Lau. improbat. At v̄o Fronto decuri/
onẽ turmæ p̄eſſe voluit. Sed domi q̊z decurio
dicit̃ nomẽ quoddã præpoſituræ ſignificãs: di
cẽte Suetonio in Domitiano. Saturius decurio
cubiculariorũ. Et hoc quidẽ apud Romanos:
in municipijs autẽ idẽ eſt decurio: qui Romæ ſe
nator. Nam qui in ſenatu & conſilijs reipubli/
cæ intereſſe poterant: decuriones erant. Vnde
Cice. p Sexto ait. Recita quæſo Sexti qui decre/
uerint Capuæ decuriones. Quid aũt differentiæ
eſt inter decurionẽ Romanũ & municipalẽ ex
epiſtola quadã Plinij iunioris in primo lib. de/
clarat̃ ita dicentis. Eſſe autẽ tibi centũmiliũ nũ/
mũ cenſũ ſatis indicat: qd' apud nos decuriões:
Igitur te: vt nõ decurione ſolũ: verũ etiã equite
Romano pfruamur offero tibi ad implendas
equites Romani facultates trecẽtamilia nũmũ.
Illum etiã Romanũ decurionẽ: qui ſcz decẽ p̄eſt
equitibus: longe præſtare cæteris decurionib⁹:
quibus ipſe etiã eques romanus præſtat.

Decus neu. ge. eſt. & corripit in obliquis co ſyl.
Vir. æneі. v. Oblitus decoriſq; ſui: ſociumq; ſa/
lutis. Similiter decorus. ra. rum. mediã corripit
& decoro. ras. verbũ. Sta. in Thæ. Terrarũ de
cora alta viri: decoriq; iugales. Hor. At bñ nũ
matũ decorat ſuadela venuſqz. Ab eo q; ẽ dec⁹
fit hic & hæc decor: teſte Priſcia. qd' quidã triũ